

TW- Nytt

«Conservare – Illuminare – Inspirare»

«Bevare – Belyse – Inspirere»

KOMMUNIKASJONSBÆRER

**FOR
ODD FELLOW LOGE
NR. 22 – THOMAS WILDEY**

**SOMMERNUMMER
NR. 2 – 2005**

Liste over embedsmenn i perioden 2005 - 2007:

Storrepresentant

Svein Terje Hermansen

Eks Overmestere

Kåre Granli, Arne Oddevald, Kjell Weum Eriksen, Arnfin Evjen,
Bjørn Schau, Oddvar L. Follestad, Svein Solberg, Bjørn Grødtlien,
Svein Terje Hermansen, Knut Borgen, Jan Erik Arnesen, Ivar T. Schmidt,
Erling Nordsjø og Dag Thorkildsen

Valgte embedsmenn 2005 - 2007:

Overmester.....	Bjørn-Eirik Kirkeberg
Undermester ..	Roar Mathiesen
Sekretær	Erik Kolsrud Aas
Skattmester	Arne Johannes Aune
Kasserer	Oddbjørn Rød

Utnevnte embedsmenn 2005 – 2007 blir kunngjort til høsten 2005:

Ceremonimester

Kapellan

Inspektør

Inspektørassistent

Indre Vakt

Ytre Vakt

Arkivar

Musikkansvarlig

OM Høyre assistent

OM Venstre assistent

UM Høyre assistent

UM Venstre assistent

CM Høyre assistent

CM Venstre assistent

TW-Nyttredaksjonen takker for denne gang og
benytter samtidig anledningen til å ønske
alle Brødrene og deres familier en
Riktig god sommer

TW-Nytt

KOMMUNIKASJONSBÆRER FOR
ODD FELLOW LOGE
NR. 22 - THOMAS WILDEY

SOMMERNUMMER – NR. 2 - 2005

Innhold

Leder	4
OM-spalte	5
UM-spalte	7
Sekretærhjørnet	9
Rapport fra barnebyen	12
Besøk til Fredericia	17
Vennskapsbåndet	19
25 års jubileum	20
Sommermøtet	22
En Ceremonimester til besvær	23
Storlogemøtet 2005	24
Regnskogen i Danmark	28
Bonden Pavo	29
Noen gullkorn	33
Møteprogram for høsten	34

I redaksjonen

Redaktør:

Knut Borgen

Layout :

Svein Arild Stokland

Redaksjonsmedarbeider:

Arnfin Evjen, Oddvar

Follestad og Jørn Mood

E-mail adressen til TW-
NYTT:

knutbo@c2i.net

svein.stokland@nokab.no

Redaksjonen avsluttet den
21. juni 2005

OBS!

Inserter står for
innsenders egne meninger
uten at redaksjonen tar
stilling til innholdet

Leder

Vi har igjen gjennomført et viktig valg i vår loge og vi ser med spenning frem til de kommende 2 år med nytt embedskollegium.

Men la oss et øyeblikk stanse opp å tenke nærmere over betydningen av et valg i en loge.

Man kan fort bli enig om at en loges trivsel og fremgang står og faller med et riktig sammensatt embedskollegium. Og med dette menes ikke bare en utplukket vennekrets, men et valg av nettopp de medlemmer som har de beste faglige og menneskelige forutsetninger, hvert for sitt embede.

Ansiennitetsspørsmålet vil alltid være vanskelig i en Orden med vår oppbygning, men løsningen av spørsmålet må ikke føre til at for mange av de eldre brødrene blir satt i spissen for en loge. Aldersfordelingen i kollegiet er riktig bare der hvor alderens erfaring og ungdommens fremskrittstilje er harmonisk representert.

For den enkelte loge er det viktig å slippe alle positive krefter til, før man begynner å svekke initiativet. Erfaring, alder og ansiennitet er utmerket bare så lenge fremskritt ikke hindres. Og med fremskritt menes viljen til å

løse oppgaver på en ny måte. Hvis logearbeidet ikke skal stivne, må logen sørge for et stadig tilsig av positive, unge krefter. All verdens erfaring er forgjeves hvis det ikke utrettes noe.

Dette er tanker og prinsipper som en nominasjonsnevnd naturligvis legger til grunn for sine forslag til nye embedsmenn, men avgjørelsen ligge til sist hos logen selv. Derfor må alle være klar over hva valgene virkelig betyr, nemlig fremgang eller tilbakegang for logen i den neste perioden såfremt man ikke har valgt de rette personer. Noe annet alternativ finnes ikke.

I vår loge har det ikke vært tradisjon for å komme med alternative forslag til embedsmenn. Hvorvidt dette er en styrke eller svakhet skal jeg ikke ta opp her, spesielt fordi vi så langt tilbake jeg kan huske har valgt den type embedsmenn som har vilje og evne til å løse de pålagte oppgaver. Dog bør det poengteres at en loges

medlemmer ikke blindt må følge de forslag en nominasjonsnevnd fremmer såfremt man mener at andre kandidater er mer skikket til å bekle en embedsstilling. Det er ethvert medlems plikt å bidra til valg av den rette kandidat slik at vår kjære loge får den fremgang som er nødvendig.

Med disse ord gratulerer redaksjonen det nye embedskollegium med valgte og ser med glede og spenning frem til positive og givende logemøter.

Samtidig benytter vi anledningen til å ønske samtlige brødre med familie en varm og avstressende sommer, slik at vi kan møtes til høsten full av optimisme og pågangsmot. Legg allerede nå inn i kalenderen logens møtedager så det nye embedskollegiet opplever den glede det er å ha stor oppslutning på logemøtene.

Arnfin Evjen

OM-spalte

Kjære brødre!

Aller først vil jeg gratulere det nye embedskollegiet med valget. Vi har fått en glimrende ny ledelse i logen, som sikkert vil bringe oss ytterligere skritt fremover.

Da det avtroppende embedskollegiet ble valgt for 2 år siden, satte vi oss flere mål. Det aller første var å rekruttere minst 10 nye brødre. Vi har innviet 8 nye brødre i perioden. Det er bra, men likevel ikke bra nok. Det er derfor jeg ser frem til at det gjennomgående systemet for rekruttering, som er

utarbeidet av Nevnd for Styrkelse og Ekspensjon, får full effekt. Det ble forsøkt i fjor høst, med godt resultat. Videre satte vi oss mål om et fremmøte på over 40 % i snitt. Vi ligger nå godt over 40% og hadde på et av våre møter over 50% fremmøte. Det er bra, men likevel ikke bra nok. Jeg er

overbevist om at det går an å ytterligere øke fremmøteprosenten ved at ikke-møtende brødre kontaktes og påvirkes til å komme. Er de innenfor døren en gang, er jeg sikker på at samholdet og miljøet i logen vil friste til ytterligere møtedeltakelse. Det er en oppgave for embedskollegiet, men også en oppgave for den enkelte bror, som måtte kjenne en eller flere av de ikke-møtende brødrene. Blant de andre målene vi satte oss, var utskifting av draktene til gradspillene. Disse er nå på plass og er blitt meget fine. Vi er nå i gang med en helt nødvendig utskifting av embedskappene. Jeg takker brødrene for at de tunge bevilgningene ble gitt.

Det som først og fremst har vært hovedmålet til det avtroppende embedskollegiet er å gjøre våre møter så gode som mulig. Det gjelder såvel i logesalen som på ettermøtende. Det er grunn til å fremheve gradspassingene og spillene i tilknytning til disse. Ledet av en meget god CM, er spillene nå en glede å overvære. De er av meget høy kvalitet. Det er også grunn til å merke seg at deltakerne er yngre brødre, som gjennomfører sine roller på en fremragende måte. Under ledelse av vår UM har også ettermøtene blitt en flott blanding av underholdning og møter der

hovedintensjonen er å skape et miljø for den gode samtale mellom brødrene. Vi hadde i høst og vinter besøk av en bror fra en loge på Hamar. Han ringte senere til meg og sa at han følte seg meget vel i vår loge. Han sa at vi hadde et flott miljø og at han hadde registrert at det ikke fantes klikker. Alle var åpne og inkluderende. Jeg har også registrert tilsvarende utsagn fra andre gjester.

Det er en takknemlig oppgave å være Overmester i Loge nr. 22 Thomas Wildey. Det hersker en positivitet som er helt påtagelig. Det gjelder samtlige brødre. Jeg vil spesielt nevne den støtten jeg har hatt fra alle Eks. Overmestrene. En loges virksomhet er basert på en levende historie og at det finnes brødre som kan bringe tradisjonene videre. Våre Eks.Overmestre har her et spesielt ansvar, hvilket de er meget bevisst på. Det er vel ikke noe å legge skjul på at av og til gjøres det feil. Jeg får de nødvendige korrektiver, vennlige og positive. Aldri negative. Jeg har visst at jeg har en ressurs å spille på, hvilket jeg har aktivt benyttet meg av.

Det som også har gledet, er den entusiasme vår nye brødre viser. For det første ved å være meget godt møtende, men også for å gi viktige bidrag i logearbeidet. som deltakere i spill og som

bidragsytere på den aftenen der de yngre brødrene hadde regien. Årsaken til entusiasmen er ikke bare opplevelsene i logesalen. Det er i høy grad våre eldre brødre som med sin åpne og inkluderende holdning har tatt i mot våre nye brødre på en flott måte. Jeg tror dette er nøkkelen til logens fremtidige utvikling. Et godt miljø, positivitet, vilje til å gjøre en jobb og ikke minst at vi er inkluderende vil i seg selv sørge for vekst og utvikling.

Jeg takker for all den hjelp og støtte embedskollegiet har fått i embedsperioden og er sikker på at det nye kollegiet vil føle det samme. Jeg ønsker det lykke til i arbeidet med å få et godt logeliv til å bli enda bedre.

Dag Thorkildsen
Overmester

UM-spalte

Samspill og harmoni

Kjære brødre,

Selv om førsommertiden er regn, vind og lave temperaturer og kun spredte solglimt, får vi gjøre det som er nødvendig for å skape lys og varme selv. "Det er meg selv det kommer an på", sier en mengde foredragsholdere for næringslivet i disse dager.

Selv om været neppe kan gjøres så mye med selv om egeninitiativet var aldri så sterkt, kan man jo reflektere litt over historien fra et SAS-fly jeg engang overhørte etter en litt turbulent tur til London. En litt eplekjekk nordmann går irritert ut av flyet, men klarer å lire av seg

følgende lekse til en meget blid og hyggelig flyvertinne:

"Hvorfor er det bare turbulens hver gang jeg flyr med SAS og aldri med British Airways?"

Flyvertinnen svarer rolig og behersket: "Nå vet ikke jeg hvilken avtale British Airways har med Vårherre, men jeg kan

berolige deg helt og holdent med at vi alltid gjør det beste for våre passasjerer her i SAS også"

Hva kan denne historien fortelle oss?

Jeg er veldig glad for å bruke eksempelet til å illustrere mine visjoner for vår Loge de kommende to år:

"Samspill og harmoni"

Vi kan alle ha forskjellige uttrykksmåter og egenart for hva vi mener er det beste samspillet, men for at et samspill skal bære frukter, må det i tillegg være harmoni i samspillet. Eller gjerne: Det må henge på greip! Vi har 85 egenarter i vår Loge, 85 gode eksempler på varme og nærhet som vi nå også har latt harmonisere til det beste for Logen og Ordenen. Vi er heldige. Vi er en loge som samspiller og som harmoniserer allerede idag. Det skal vi fortsette med.

Jeg vil benytte anledningen til å takke alle brødrene for den tillit som er vist oss i det nye embetskollegiet ved å velge oss for kommende embetsperiode. Jeg er sikker på at alle valgte embetsmenn utmerket kjenner

sine embeter og vil strekke seg langt for å fortsette samspillet og harmonien. Jeg er takknemlig overfor Nominasjonsnevnden, ledet av EksOM Erling Nordsjø, som etter min mening har klart å sette sammen et meget godt arbeidslag.

I disse dager legges også siste hånd på verket med hensyn til de øvrige embeter i vår Loge for kommende periode. Jeg har møtt stor velvilje i kontakten med brødrene og vet at vi også på de øvrige stoler vil få brødre som setter samspillet i høysetet. I de kommende uker vil jeg også se på nevndene som skal utnevnes og sørge for å få en bredest mulig plattform der.

Jeg vil benytte anledningen til å ønske alle brødre med familier en varm, hyggelig og blid sommer! Husk at sommeren også er tiden for å gi næring til den egenart som er ditt bidrag til logens samspill og harmoni.

Ha derfor en riktig harmonisk sommer!

Med vennlig hilsen
i V.K og S.
Bjørn Eirik Kirkeberg

Sekretærhjørnet

Kjære brødre!

Skal Logens medlemsfortegnelse være så riktig som mulig, oppfordrer jeg brødrene til å melde fra om adresseforandringer, nye telefon nummer og e-post adresse etc.

*Har du forandring kan du sende det på e-mail:
roar.mathiesen@boschrexroth.no*

Her er noen gratulasjoner og oppdateringer som brødrene bør merke seg.

Vi gratulerer følgende brødre:

Bjørn Johannes Grødtlien fylte

70 år den 10.05.2005

Jan-Arild Becher fylte

65 år den 06.06.2005

Hans Petter Jahr fyller

50 år 21.06.2005

Knut Borgen fyller

65 år den 31.07.2005

Ny brødre

Morten Lura

Henrik Sørensens gate 12

2003 Lillestrøm

Telefoner: P/A: 91797900

E-mail adresse: :

moten.lura@cubus.no

Lars Ergo

Liaveien 6B

0587 Oslo

Telefoner: P:22151743,

A:22076954, M:41451504

E-mail adresse:

larsergo@hotmail.no

Veteran Juveler

25 års Veteran Juvel ble tildelt

Tore Finn Lundberg

den 24.05. 2005

Adresseforandringer

Arnfin Evjen
Professor Dahls gate 48
0260 Oslo
Telefoner: P:22149726
E-mail adresse:
aevj@online.no

Noen andre oppdateringer

Knut Alme
Telefoner: A:22671160,
M:91709110
E-mail adresse:
knut.alme@driidrett.no

Arne Johannes Aune
E-mail adresse:
arne.aune@dnbnorfinans.no
Thomas Hauge
E-mail adresse:
thomas@trebo.no

Arvid Heier Larssen
Telefoner: P: 64959976,
M:47301626

Bjørn Schau
Telefoner: M:48185904,
M:98834821

Knut Borgen
Telefoner: P: 22490607
M: 41416615

Det er fortsatt noen nevnder som ikke har laget rapport for tiden 2003-2005. Jeg vil derfor minne nevdenes formenn om å oppdatere

sine protokoller. Ta kontakt med meg så hjelper jeg til.

Til slutt litt statistikk for 2003-2005.

Ved utgangen av. mai 2005 er det 86 medlemmer. Vi har fått 8 nye brødre, 7 innvielser og 1 overgang. Vi har mistet 13 brødre. 6 døde og 7 utmeldinger.

49 brødre har nå e-mail adresse noe som gjør informasjon letter og rimeligere for logen.

Da skal alle brødrene være oppdatert så lagt.

Da dette er mitt siste sekretærhjørne, selv om jeg sitter som sekretær frem til 13. september, vil jeg gjerne benytte anledningen til å takke for meg. Takker for gode råd og hjelp. Håper brødrene har fått de oppdateringer og informasjon som de har hatt behov for gjennom disse 2 årene. En av målsetningene i embetskollegiet var å gi god informasjon til alle brødrene. Med den teknologien som nå forefinnes, forenkler dette hverdagen for sekretæren. Det vært en hyggelig og berikende tid. Jeg vil derfor slå ett slag for sekretærembetet. Som sekretær får du en fin oversikt over logens virke og liv og ikke minst logens brødre. Er du litt systematisk så er sekretærembetet et fint embete og inneha. Jeg vil gratulere

påtroppende sekretær Erik Kolsrud Aas med utnevnelsen og ønske ham lykke til med arbeidet.

Tiden går og vi må videre på vår vei og et nytt kollegium er blitt valgt for 2005-2007

De nye embetsmenn er:

Overmester: Bjørn-Erik Kirkeberg

Undermester: Roar Mathiesen

Sekretær: Erik Kolsrud Aas

Skattmester: Arne Johannes Aune

Kasserer: Oddbjørn Rød

Jeg takker brødrene og nominasjonsnevden for den tillitt dere har gitt meg ved å velge meg som Undermester for perioden 2005- 2007. Dette blir en spennende tid. En ny arbeidssituasjon med nye utfordringer.

Embetskollegiet skal på sitt møte i august, behandle planer for høsten. Og derfor må brødrene vente med et mer detaljert møteprogram som sendes ut, litt senere på høsten.

Imidlertid er påtroppende undermester oppatt av at brødrene blir bedre kjent med hverandre og

at nye brødre blir integrert og inkludert i vår loge. Jeg er også opptatt av historie og er en ihuga Ekeberg patriot. Liker musikk og sang med sosialt samvær med god mat og godt drikke.

Med dette i ryggsekken håper jeg at ettermøtene kan bli både hyggelige og interessante.

Hvis det er noen av brødrene som har forslag til program på ettermøtene, ønsker jeg at dere tar kontakt med meg.

I mellomtiden skal vi ha en velfortjent sommerferie sammen med familie, venner og kjente for å lade opp batteriene til høstens logemøter.

Med et travelt vårsemester bak oss, med mange gradtildelinger, innvielser og veteranjuveler ønsker jeg alle brødrene en riktig god sommer.

Med broderlig hilsen i
V.K og S
Roar Mathiesen
Sekretær

Rapport fra barnebyen

Av Jan Erik Johansen

Eks DSS Jan Erik Johansen var en av rundt 40 personer som var med på reisen til den Norske Odd Fellow barnebyen i San Vincente i El Salvador.

Som mange av brødrene vet har vår loge et fadderbarn i denne barnebyen og det var til denne barnebyen de innsamlede midlene fra vår landsinnsamlingen i 2004 gikk til. Jan Erik Johansen har laget et referat fra denne turen, og som vi gjengir i sin helhet.

Fra Washington D.C. tar det vel 4 timer med TAKA airlines til El Salvadors hovedstad San Salvador. Så måtte vi legge til 2 timer i tidsforskjell, og dagen som vi hadde begynt på hotellet ved 5 tiden var langt over halvbrukt. Om vi hadde benyttet jakke i USA så var den øyeblikkelig helt unødvendig.

Skiltet med SOS-barnebyer var ikke vanskelig å oppdage på flyplassen, og vi ble henvist gjennom folkemengden til 2 små busser som med klappseter, klarte vel 20 personer hver. Bagasjen til alle 42 deltagere havnet på busstakene. Været var varmt og fuktig, men bussene hadde luftkondisjonering, slik at kroppstemperaturen falt rimelig raskt til normalt. Grønt, frodig og bakkete viste landskapet seg, og gjerdene var alltid med piggråd på toppen.

Det ble observert væpnet politi og vakter på flyplassen, og etter vel en times busstur var vi på hotellet hvor også vakt med våpen sto utenfor. Våre utmerkede reiseledere, Hans Emil Ratvik og Morten Buan hadde for lengst gitt klar beskjed: ingen får forlate reiseselskapet på egen hånd. Det er farlig å ferdes alene. (En drosjesjåfør ble drept første døgnet vi var der). Hans Emil Ratvik var SOS-barnebyrepresentant og Morten Buan er vår bror Stor Sekretær som begge er medlem av min loge Kong Haakon den!

Dette var vårt andre hotell på reisen, og fru Laila, som er 'smoker', hadde selvfølgelig bestilt røykerom, men for andre gang var det intet slikt rom ledig. Jeg tok selvfølgelig affære og meddelte resepsjonen at det ville bli røyket i vårt rom, fru skal

feire sin 50 års dag i morgen, og slik ble det selvfølgelig.

50 årsdagen startet med en flott frokost, hvor kokk sto klar til å lage den omelett jeg ønsket, og hvor mat og frukttilbudet var så mangfoldig at jeg klarte nesten ikke å velge. Jeg ble behagelig mett. Dette skulle jo ha vært 'champagnefrokost' for å overraske min bedre halvdel, men hotellet kunne ikke fremskaffe denne drikk, ei heller musserende vin. Det ble kaffe og juice, og jeg var litt flau og veldig lei meg.

Turen i de 2 samme busser til barnebyen gikk like greit som til hotellet dagen før. Landskapet var det samme som i går og vulkanene som hadde ødelagt så mye for få år siden ble utpekt for oss. Bilveien var, også som dagen før, temmelig ny så det gikk greit, helt til de siste få hundre meter ned til barnebyen, hvor humpene kjentes i en lang, noe stiv kropp. Men hva gjorde vel det, for der foran porten sto alle barn og voksne med tegnede norske flagg, og tilsvarende fra El Salvador og vinket oss ut av

bussene og smilte hjertelig velkommen.

Vi gikk barna i møte og det tok ikke lang tid før vi alle sammen hadde ei lita hånd å holde i. Jenta som kom til meg var knapt 4 år, het Erica og var en virkelig hjerteknuser. Vi hilste på alle notabiliteter i barnebyen og ordføreren i San Vicente, som møtte i spissen for distriktets- og politiets ledere. Vi hadde fått politieskorte de siste meter inn til barnebyen, hvor det selvfølgelig også var væpnet vakt ved porten.

Stolene for gjestene var satt pent utover betongplattingen under tak, barnebyens åpne fellesrom. De fleste barna hadde sluppet våre

hender og startet sin lek, men Erica ville sitte på fanget mitt. Slik ble det under nesten hele åpningsseremonien, men ett eller annet kom Erica for øret og da så hun pent opp på meg og gled ned på gulvet og ble borte. Høytidelige taler ble holdt av alle notabilitetene, og seremonien ble avsluttet av en danseoppvisning fra små og litt større barn fra barnebyen. Til den siste dansen ble vi gjester invitert opp til dans av barna, og jeg fikk danse med en liten pjukk.

Vi fikk så besøke sossalsenteret, barnehagen, skolen og husene, og nå var Erica i sitt barnehagerom. Hun bodde ikke her i barnebyen, men var på trinn 2 i barnehagen, 5 dager i uka. I det første rommet vi besøkte lå ca 15 ettåringer og sov, vilte 'siesta', men lederen vinket oss inn og da var det selvfølgelig noen som ble forstyrret, men det gikk fint. Alle lå

i bare trusa, de fleste med bleier og de hadde det tydelig godt. Stor Sire fikk tak i handa til en av de små, som smilte, lo og trakk seg litt sammen, det kilte nok litt. Morten Buan fikk et fint bilde av dette. Barna i neste rom var babyer, som lå i sprinkelsenger med høyt nettingtelt over hver seng, til beskyttelse mot fluer og andre insekter. Jeg tittet også innom kjøkken, vaskerom og tørkeplass, alt vel organisert og rent og pent. Så kom vi over i barnehagens 3 trinn og til sist skolen. Det er nok lenge siden Norske barn oppførte seg så stille og pent som disse barna som ble besøkt denne dagen. Det var riktignok litt fnising etc, og jeg ble selvfølgelig lagt spesielt merke til (innbilsk?), men spørsmålet som jeg forventet om min lengde fikk kanskje en noe uventet formulering: 'hvor gammel er du, som er blitt så lang?' og da kunne jeg jo opplyse om både høyde og alder.

Så gikk turen til hvert enkelt bolighus, hvor barna dro oss inn på sine rom, etter at vi først hadde hilst pent på 'mor'. Stolt ble vi vist: 'det er min seng, det er mitt skap og det er mine skuffer'. Det var ikke mange plagg, men helt sikkert nok, og alt hang pent på kleshenger, eller lå pent brettet sammen i skuffene. Her var det kjempefin orden, og barna var

tydelig stolte av å vise det fram. (Jeg undres når det ev var slik her hjemme?)

Alle hus hadde fått sine navneskilt med våre logenavn, og jeg forsøkte å få barnemor til å uttale navnet, men da trengte hun litt hjelp, så kanskje hun kan det litt bedre nå? Husene var like med litt variasjon i antall barn. 95 hadde nå flyttet inn i 10 av de 12 husene, slik at det var åpning for å ta inn flere (kommende søsken?) i eksisterende hus, og å etablere ytterligere 2 familier. Det er strenge kriterier for å komme inn i SOS-barnebyen, noe som er helt nødvendig, og når en søskenflokk først har kommet inn så må det også tas høyde for at det kan komme flere søsken. Derfor ble ikke husene fylt helt opp.

Mellom bygningene var det støpt gangveier med dype grøfter på begge sider, slik at regntiden med sine store vannmasser ikke skulle ødelegge fremkommeligheten.

Det hadde også skjedd, at en morgen lå et nesten nyfødt barn foran porten uten noen beskjeder, og dette var selvfølgelig blitt tatt hånd om. Det er jo, for meg i alle fall, uforståelig at slikt kan skje.

Vi fikk servert lunsj, ble avbildet i passende grupper med tanke på at det skulle skrives om besøket når vi kom hjem.

Det ble en tilleggseremoni for avdukingen av plaketten som fortalte at denne SOS-barnebyen var gitt av Odd Fellow Norge. Her fikk vi (Stor Sire) overlevert San Vicente bys nøkkel, og det ble presisert at dette var en sjelden foreteelse. Avslutningsvis avduket str Deputert Stor Sire lekeapparatene på lekeplassen, som var vår ekstra gave i anledning besøket, og i ferd med å dra av de store trekk havnet hun på baken og fikk stor applaus av alle. Lekeapparatene var unike og de første i sitt slag i El Salvador ble det oss fortalt.

Så gikk turen ut i nabolaget hvor vi fikk besøke hjemmene til noen av de barna som var på sosialsenteret. Det var nesten forferdelig å se hvor kummerlig disse hjemmene var. Jeg overdriver ikke, selv om det nesten virker uhøflig/stygt når jeg sier at det lignet mest på svinestier utenfor husene i blekk og leire, uten glassvinduer, dør, strøm og vann.

Kokeplassen var stort sett ute, blant 6 hus så jeg ett som hadde gass inne i tillegg, og her var det også batteridrevet TV. Det rike huset? Mødrene fortalte hvordan de hjalp hverandre, og hvor heldige de var som fikk ha barna sine på sosialsenteret. Uten denne organiseringen ville de ikke klart seg. Hva med fedre? Jeg så en pappa i ett av husene, og ellers sier historien at når mannen gikk lei av barn og kvinne så flyttet han til et annet sted, og overlot alt til hun som måtte bli igjen, mens han startet på nytt.

Vi dro tilbake til barnebyen, hvor vi fikk en liten gave til minne om besøket, og en liten kake / tortilla som litt ettermiddagsmat. Vi hadde jo hatt med oss noen kilo med gaver hjemmefra: klær, leker, fotballer og drakter osv, og litt ble kjøpt til i USA, alle var strålende fornøyde.

Bussturen hjem til hotellet gikk greit, men det var ikke fritt for at tankene vandret litt. Denne barnebyen var fantastisk, og det var vårt verk – vi vet egentlig ikke hvor heldige vi er som er født i Norge. Det vi hadde samlet inn var tydelig benyttet til beste for de svakeste, det kan vi virkelig glede oss over. Barna kom redde og stelte til sosialsenteret hver dag, mamma vasket i bekken hvor selvfølgelig dyra også drakk osv. Likevel så

barna godt ut, og det gjorde også mødrene og ingen klaget. Hva vi virkelig kan lære noe av.

Laila fikk gaver, inkl champagne, og hilsen fra sin loges OM på vårt daglige kveldsmøte. En søster hadde meget fornuftig medbrakt den edle drikk fra flyet til USA (der fikk jeg den!), og vi fikk

se som vanlig flotte bilder fotografert av br Stor Sekretær, vist på lerretet via PC og projektor - proft opplegg.

God sommer ønskes fra Eks DSS, Jan Erik OM i Loge nr 139 Kong Haakon

Besøk hos vår vennskapsloge i Fredericia, loge nr. 37 Thomas Wildey

Torsdag 6. mai reiste 37 brødre og ledsagere med Color Festival til Hirtshals. Reiseleder, OM Dag Thorkildsen hadde sørget for at vi fikk reserverte bord ved buffeten straks båten forlot Oslo.

Ved ankomsten til Hirtshals fredag morgen ble vi hentet av buss som

fraktet oss til Fredericia. Tradisjonen tro ble vi møtt av danske brødre med norske og danske flagg, og ble deretter loset inn til logelokalene i Gothersgade til frokost (lunch).

Gamle bekjentskap ble vekket til live og nye bekjentskap ble etablert

i løpet av et par formiddagstimer. Deretter ble alle fraktet til de respektive bosteder til Hotell Kronprinds Fredrik eller til privat innkvartering hos sitt vertskap.

For flere av oss ble det tid til en strekk, noe de fleste sikkert satte pris på.

Fredagskvelden var det selskapeligheter rundt om i de

private hjem.

Lørdagen startet ikke akkurat med sol fra klar himmel. Det "bøttet" formelig ned, men oppfinnsomheten hos våre danske venner var stor, og mange av de norske gjestene hadde en spennende lørdag formiddag, med blant annet besøk i Fredericias nærmeste omegn.

En liten hvil ble det også tid til før vi igjen møttes i logelokalene kl. 16.00 og var med på et nytt ritual for festloger. For de som var i logesalen for første gang var det sikkert en stor opplevelse å se en av Danmarks fineste logesaler.

Deretter ble vi alle fraktet til Hotell Kronprinds Fredrik, hvor kveldens gallamiddag ble avholdt.

Her var det taler av de 2 overmestrene, tale for Dronning Margrethe, og til slutt takket vår

Undermester for maten.

Vennskapsbåndet ble rullet ut og knyttet, og vennskapssangen ble behørig avsunget

Senere var det dans, og TW-Nytts utsendte registrerte høy stemning rundt bordene hele kvelden.

Heldigvis var morgenmaten ikke før kl. 11.00 søndag! Igjen ble vennskapsbåndet rullet ut og knuten mellom de 2 bånd, som ble

knyttet på lørdag, ble løst opp.

Bussen med sjåfør br. Niels Junget som skulle frakte oss til København stod klar, og til slutt var alle om bord. "På gjensyn i Oslo om 2 år," var utvekslet mellom venner.

Tre kvarter før båtens avgang fra København rullet bussen opp foran "Københavnåten"

Etter at alle hadde funnet sine lugarer og vi igjen hadde fått litt

mat i magen, var det mange som følte behov for en rolig kveld, etter et nytt vellykket besøk hos våre venner i loge nr. 37 Thomas Wildey.

TW-NYTT
KB

Ritualet rundt vennskapsbåndet er en viktig del av et besøk hos våre venner i Fredericia og likeledes ved deres besøk i Oslo.

TW-Nytt har forsøkt å finne frem til selve historien om vennskapsbåndet, særlig fordi det for ettertiden er viktig at vi ikke glemmer selve historien.

Brødre både i logre nr. 37 og i nr. 22 er blitt konsultert i denne forbindelse, og på grunnlag av samtaler har vi funnet frem til følgende.

Vår avdøde br. Per Hammer Kristiansen, som mange husker som en oppfinnsom og idérik bror, står også bak vennskapsbåndet.

I Oslo i 1969 trakk Per Hammer Kristiansen frem 2 ruller med silkebånd, påtrykt 3 vers av "vennskapssangen". Han var forfatteren av teksten, hadde selv sørget for båndet, fått trykket teksten på dette, og dessuten laget en rull for begge bånd. Hver av de 2 loger har ansvaret for å ta vare på sin rull

Dette skal ved hvert besøk, enten det er i Oslo eller i Fredericia, rulles ut i 2 retninger slik at gjester og brødre, skal stå i en sirkel og holde i båndet.

Deretter blir det knyttet sammen, som et symbol på at vennskap er knyttet.

Til slutt blir vennskapssangens vers sunget, gjerne et par ganger. Det samme gjentas ved avreise, men denne gang oppløses knuten som tegn på at et vennskapsbesøk er slutt for denne gang.

25 ÅRS JUBILEUM I LOGE THOMAS WILDEY

Ved gjennomgang av en del papirer etter Eks Stor Sire Erik Evjen fant jeg et referat fra vår loges 25 års feiring, som helt sikkert vil være til glede for logens eldre brødre, men jeg håper også at andre lesere vil finne det historiske tilbakeblikk interessant. Uansett er det referert til navn som var markante personer i vår loge i 1973, og som det fremgår nedenfor, har vært med å føre logen frem til det den er i dag.

”Loge Thomas Wildey befinner seg ennå i konfirmasjonsalderen. Allikevel er det vårt beskjedne håp at vår loge har bidratt til å forme Ordenens utvikling i Norge etter krigen, og det skal være dens mål også i fremtiden å vie alle sine krefter i arbeidet for å fremme de idealer Odd Fellow Ordenen søker: Vennskap, Kjærlighet og Sannhet.”

Jubileumsberetningens etterskrift var utgangspunktet for Stor Sire Arne Espelunds hilsen til logen ved festmøtet, og han fortsatte: ” Loge Thomas Wildey har råd til et tilbakeblikk. Som den første Oslo-loge etter krigen har den vært en verdifull tilvekst som har båret frukt – jeg sikter konkret til arbeidet for barna på Martina Hansens hospital, og i de senere år arbeidet for de funksjonshemmede. Tillat dere i dag å se tilbake på gode og rike år i det godes tjeneste, ikke i hvile, men for å hente inspirasjon og styrke til videre fremmarsj.”

Og fra sin plass vendte Stor Sire seg mot to av logens gjenlevende chartermedlemmer, Eks Stor Sire Haakon V. Ruud og Eks. OM Ove W. Thoresen med takk for at de tok imot oppfordringen fra daværende Stor Sire Johan Middelthon om å danne en ny loge, hvis stiftelsesdag ble 15. januar 1948.

OM i jubileumsåret, Eilif Løvlie, holdt velkomsttalen.

Eks. Om Arne Oddevald fremholdt senere i sin tale for chartermedlemmene den kvalitative holdning de hadde gitt eksempel på ved å ta imot en utfordring og gå den trange vei som det å stifte en loge alltid innebærer. Han sa seg lei for at det tredje av de gjenlevende chartermedlemmer, Eks. OM Haakon Bache, ikke kjente seg frisk nok til å være til stede, han som kanskje mer enn noen annen hadde satt spor etter seg i logen.

Jubileet ble feiret med festloge og etterfølgende samvær fredag 19.

januar 1973. Gjestene kastet ekstra glans over dagen: Stor Sire med Storlogens valgte og utnevnte embedsmenn samt Eks. Stor Sire, Søster Rådspresident med Rebekkarådet, H.P. fra leir nr 1. Norge, Eks. OM og OM fra utenlandske og innenlandske loger.

Det er vanskelig å skille ut noe høydepunkt. Ett er sikkert, bror Arve Hærem Gulbrandsens prolog, de skønne toner fra bror Per Helland og Odd Wettre og fiolinisten Bjørn Skjold talte til sinnene og ga festmøtet preg. Derom vitnet de mange hilsningstaler med gaveoverrekkelser. Man må styre sin lyst til å referere i detalj, og bare slå fast at festmøtet ble en høytidsstund for alle som var tilstede.

Jeg har gledet meg, men jeg puster lettet ut, sa formannen i

jubileumskomiteen, Eks OM Per Ramsten, i sin velkomsttale ved festmiddagen da han ga ordet til aftenens toastmaster, HP i leir nr 1. Norge, Arne Gjerberg. OM holdt festtalen, og overrakte et gavebrev på et farve-TV til Odd Fellow-hjemmet i Oslo.

Det var ellers taler av Stor Sire, Eks OM Arne Oddevold, Eks Stor Sire Haakon V. Ruud, UM Bjarne Due og Eks OM Poul Schrøder fra loge nr 37 Thomas Wildey i Fredericia – videre OM Åke Berggren fra loge nr 118 Gjøta Lejon i Göteborg, OM Rolan Edfelt fra loge nr 18 Varna samt Eks OM Erich Ungerth. Søster Rådspresident, Randi Christofferesen talte for gjestene. Stor Sekretær Leif Castberg Voss takket spiritielt for maten.

At dette var en jubileumsfeiring av stort format, er vel hevet over enhver tvil. Bare ved å se på gjeste- og talelisten skjønner man at 25 år nok ble markert på en annen måte enn i dag. For øvrig står det intet om når feiringen ble avsluttet, men sett ut fra antall taler var det nok ikke før midnatt.

AE

Vårt årlige sommermøte

Denne gang ble vårt årlige sommermøte avholdt på Nationalteateret der vi overvar forestillingen Speer. En sterk og mektig forestilling med Sverre Anker Ousdal som den eldre Speer, Thorbjørn Harr som den yngre Speer, Bjørn Floberg, Ola B Johanessen m.fl.

Albert Speer skilte seg ut blant de tiltalte under Nürnbergprosessen. Ikke bare viste han en angrende holdning - han erkjente også skyld. Men han hevdet hele tiden at han aldri hadde kjent til jødeutryddelsene. Det var sannsynligvis derfor han unnslopp dødsstraff. David Edgars SPEER er basert på Gitta Serenys prisbelønte biografi om Albert Speer og hans kamp med sannheten. Stykket forteller historien om den unge mannen som ble Hitlers fortrolige, hans arkitekt, og senere rustningsminister i Det tredje riket. Etter 20 år i Spandau-fengslet utga Speer sine memoarer. Disse vitnet om en angrende og selvransakende mann. Men andre

ting tydet på at Albert Speer bar på svært mørke hemmeligheter.

Etter en forestilling som varte nærmere tre timer skulle vi komme til dekket bord i logen, der Ivar Schmidt, Bjørn Grødtlien og Oddbjørn Rød hadde dekket bord og ordnet smørbrød til oss alle sammen. Bjørn inntok plassen i baren slik at vi kunne kose oss med et lite glass til kaffen. Takk til dere for at vi kunne få både vått og tørt så sent på kvelden.

God sommer

J.M

En Ceremonimester til besvær

Etter en og en halv periode som CM skulle det egentlig føles godt å overlate embedet til en annen bror. Men så sitter jeg her og tenker på de fine logekveldene, de hektiske logekveldene og de logekvelder som bød på relativt store utfordringer.

Men nå har vi laget en gruppe som skal ta seg av det meste slik at CM ikke behøver Nitroglycerin eller Titalac. Hyggelig og omtenkstomt. Det fine med denne gruppen er jo at man blir en liten gjeng som må møtes ganske ofte for å øve, og så er det så fint at vi også har en pub eller ti i logehuset vårt. Da skulle det ligge godt an til å bli en svært sosial liten gjeng.

Jeg må nok innrømme at det siste året som CM var svært så full av utfordringer. Blir jo fort en utfordring når man mangler 7-8 sentrale brødre i en gradpassering. Slikt kan man lett få hjertekramper og høyt blodtrykk av. Noe jeg også fikk - og ble innlagt på Legevakten. Blodtrykket derimot var fint, problemet var bare at jeg var tre meter for kort. Det er merkelig det med leger, venner skal alltid anbefale legen sin til andre. Og når venner anbefaler legen sin til deg så sier de alltid at du skal hilse til legen fra vedkommende. Hvorfor det? Hva blir forskjellen? Han er jo

lege. "Å – kjenner du Bob? Ok, da skal du få ekte medisin, alle de andre får sukkerpiller.

Men etter å ha blitt saumfart på de mest unevnelige steder på kroppen så har Nominasjonsnemden funnet ut, det var legen som saumfarte meg altså - ikke Nominasjonsnemden, men nevnte nemd har da funnet ut at jeg godt kan gå som CM frem til 2007! Det er jo litt spesielt å da ha vært medlem i syv år, derav fem år som CM. Det betyr at dere alle må slite med undertegnede i ytterligere to år, og jeg som hadde tenkt å takke alle som har deltatt i gradpasseringene fra stol eller på gulv. Det hadde jeg faktisk tenkt å gjøre i logen, men pussig nok så var det flere av deltagerne som ikke var tilstede, så derfor hadde jeg tenkt å skrive det her i bladet vårt. Tusen takk til dere alle sammen og hjertelig velkommen til dere alle sammen i CMs gruppe i de neste to år. Det skal bli morsomt å arbeide sammen med nye og eldre brødre

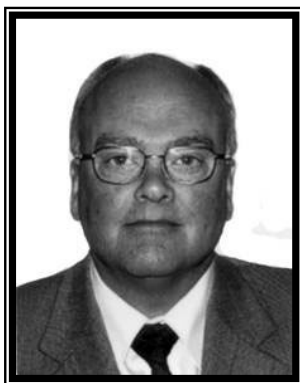
slik at vi fortsatt kan skryte av å være den logen som har de flotteste, fineste og vakreste gradpasseringer.

Jeg vet ikke så mye om sånne jobb-greier, men om CM-jobben tar slutt en gang så tror jeg at jeg skal begynne i politiet. Det virker som om kritt-omriss-tegner er en av de bedre jobbene man kan få. Det er ikke farlig, forbryterne har for lengst forsvunnet. Det virker som en god jobb. Jeg vet ikke om det

hjelper dem å oppklare forbrytelsen. De ser på tegningen på bakken: "Å? Så armen hans var sånn da han traff fortauet? Det betyr at morderen er Jim."

Ønsker dere en riktig god sommer!

Jørn Mood

STORLOGEMØTE 2005

Det 21. ordinære Storlogemøte ble avholdt i dagene 10. – 12. juni på Clarion hotell Oslo Airport Gardermoen med ca 190 deltagere fra inn- og utland.

Møtet startet første dag med rituell åpning i egen innredet logesal. Samtlige deltagere var ikledd galla under den høytidelige åpning, som ble ledet av Stor Sire Harald Thoen samt hans Storembetsmenn. Jeg kan forsikre brødrene om at det var et uforglemmelig syn å se så mange elegante mennesker med flotte regalia bli ført inn i salen av de to Stor Marsjaller

Etter å ha skiftet til vanlig logeantrekk begynte forhandlingene med blant annet valg av to

møteledere, samt opprop. Foruten Storlogenes valgte og utnevnte embedsmenn, deltok det gjester fra USA, Sverige, Finland, Danmark, Island og Norge, samt 21 DSS fra Rebekka distriktene og 23 DSS fra Odd Fellow distriktene. I tillegg møtte det to Storrepresentanter fra hvert av de 44 distriktene.

La meg med en gang få skyte inn at møtet ble gjennomført i en positiv og fin tone, og samtlige innlegg og diskusjoner var interessante og konstruktive. Da det

var fremmet over 170 lovforslag, ble det for å spare tid vedtatt at lovnevnden på et senere tidspunkt kunne foreta redaksjonelle endringer i forbindelse med de vedtatte endringer. I tillegg ble det vedtatt at søstre og brødre delte seg i separate forhandlinger hva gjaldt rituelle spørsmål som ikke var av felles karakter.

Deretter gikk man over til behandling av Stor Sire og Storembedsmennenes beretninger for den avsluttede 4 års periode. Loven fastsetter som kjent at mellom Storlogemøtene ligger den avgjørende myndighet hos Stor Sire, men alle avgjørelser skal forelegges Storlogemøtet for endelig godkjenning. Videre behandlet deltagerne beretning fra ordenskanselliet, lovnevnden, ritualnevnden og DSS. Fra de sistnevnte forelå det følgelig 44 beretninger, men i og med at samtlige beretninger var sendt ut på forhånd, og forutsatt lest, ble det ikke reist mange spørsmål i den forbindelse. Stor Skattmester gjennomgikk Storlogens regnskaper som viser at økonomien var og er god, og basert på budsjettestimater for de neste fire år er det ikke forventet økning av kontingent til Storlogen før i 2007, og da med kun kr 10,00 pr. medlem pr. år.

Ved behandling av Ordensstatistikken viste det seg at det for brødrene har vært en nettoøkning på 358 medlemmer fra forrige Storlogemøte og for søstrene har tilgangen vært 326. Gjennomsnittsalder for brødrene ligger på 61 år og for søstrene er den på 63 år. Under dette punkt ble det fra Stor Sire ytret et sterkt ønske om at distriktene fokusert på å få inn yngre brødre og søstre slik at gjennomsnittsalderen kunne gå noe ned. Det samme punktet ble fokusert på i forbindelse med behandling av Storlogens langtidsplan. Da denne planen er kommentert i et tidligere TW-nytt, vil jeg ikke komme nærmere inn på innholdet her, men kun opplyse at den ble godt mottatt på Storlogemøtet og vil bli lagt til grunn i årene fremover.

Det ble også tatt opp spørsmålet om hvorvidt Ordenen skulle igangsette en ny landssak i den neste 4 årsperioden. Her gikk de fleste av innleggende imot et slikt forslag, i det man nå ønsket å drive sosiale aktiviteter enten distriktvis eller i den enkelte loge. Det ble derfor besluttet å behandle saken på nytt på neste Storlogemøte.

Den første forhandlingsdag ble avsluttet med en hyggelig middag med etterfølgende kaffe hvor det var full anledning til å bli

bedre kjent med deltagere fra andre distrikter enn vårt eget.

Den påfølgende dag ble stort sett viet til behandling av rituelle saker samt lovendringsforslag. Det kan nevnes at temaet om tiltaleform i logen, spesielt bruk av De/du formen, førte til en god del innlegg fra deltagerne. Det ble tilslutt vedtatt for brødrene at De-formen skal benyttes i forbindelse med ritualene, mens du-formen for øvrig kan brukes. Med andre ord så kan man nå under innlegg i logen, f.eks på et arbeidsmøte, benytte du og dere ved tiltale til OM eller logens brødre. Men det klart presisert fra Stor Sire at selv om man nå godtar bruk av du-formen, betyr ikke det at fornavn også kan benyttes. Når det gjelder søstrene så opprettholdes De-formen som før. Av andre rituelle endringer som ble vedtatt så vil det komme mer informasjon om dette fra Storlogen, og dette er et område jeg ikke anser det korrekt å kommentere i nærværende media.

Av de ca 175 lovendringsforslag som var oppe til behandling, var en god del av praktisk karakter for å få samsvar mellom lovtekstene og dagens drift av loger og leire samtidig som det var et ønske om å få en ny hovedstruktur på de forskjellige kapitlene. Det ble videre vedtatt at logens Storrepresentant nå er fast

medlem av embedskollegiet. Når det gjelder handlingsplaner for logen skal disse nå gjelder for minst 1 år fremover i motsetning til tidligere hvor det kun var krav om 6 måneders perspektiv. For øvrig kan nevnes at bestemmelsen om nevnd for sykebesøk endrer navn til nevnd for omsorg samtidig som oppgavene for nevnden utvides noe.

En vesentlig del av forhandlingene om lovendringer gikk med til å drøfte ny struktur for klagebehandling. Det ble vedtatt at klagebehandlingen ikke lenger skal utføres av logens valgte embedsmenn, men av en nevnd som består av distriktets valgte storrepresentanter med leirens storrepresentant som formann. Det vil føre for langt her å kommentere alle de lovendringer som det nye systemet medfører, men samtlige bestemmelser i logeloven, leirloven og storlogeloven som omhandler dette vil bli endret. Som en naturlig konsekvens fører det også til visse endringer hva gjelder ankebehandling av klagesaker i Storlogens Domsnevnd. Det vil også skje en endring i forpliktelseserklæringen som følge av dette vedtaket.

Videre kan nevnes at bestemmelsen om at en bror som har vært medlem i 25 år automatisk skal få tildelt veteranjuvelen utgår.

Nå sier de nye bestemmelsene at et godstående medlem er berettiget til å få tildelt juvelen etter minst 25 års medlemskap når vedkommende selv ønsker det. Det er med andre ord basert på frivillighet fra veteranens side, samtidig som embedskollegiet står friere i sin vurdering. I henhold til bestemmelsene i Storlogeloven skal dette prinsipp også gjelde for 40, 50 og 60 års juveler.

Til brødrenes orientering vil det i løpet av høsten bli trykket opp nye lover hvor samtlige vedtatte endringer blir innarbeidet etter at lovnevdnen har foretatt nødvendige redaksjonelle korrigeringer.

Man gikk deretter over til 2.gangs nominasjon og valg. Stor Sire Harald Thoen ble gjenvalgt, mens Stor Sekr. Morten Buan ble valgt til Dep. Stor Sire og vår egen Stor Vakt Knut Borgen ble valgt som Stor Sekr., samt at DSS Bjørn Erik Hansen ble valgt til Stor Skattn. Vi benytter her anledningen til å gratulere ”redaktøren ” vår med valget og ønsker han lykke til i det krevende embedet. Imidlertid kan opplyses at vi har fått forsikring om at han vil fortsette sitt verv i TW-nytt også i neste 2 årsperiode.

Annen forhandlingsdag ble avsluttet med en elegant bankett, hvor det i tillegg til nydelig mat og drikke ble holdt en rekke gode taler

fra representanter for de forskjellige land samt takketaler til de embedsmenn som ikke lenger skal fortsette i sine stillinger i den kommende 4 årsperiode.

Tredje forhandlingsdag var så tett besatt at vi startet med å innta frokost kl 07.30 i galla, da det ikke var tid til å skifte antrekk senere. Jeg kan forsikre at det var en del av hotellets øvrige gjester og ansatte som gjorde store øyne ved synet av 190 så elegante personer i spisesalen på et så ”ukristelig” tidspunkt.

Før installasjon av de nyvalgte embedsmenn ble det en gjennomgang av den informasjon man nå finner om de enkelte loger samt Ordenen på Internett. Jeg vil i den forbindelse hevde at vår egen loges web-side er blant de beste i klassen og kan tjene som et meget godt eksempel for loger som ennå ikke er kommet særlig langt.

Avslutningsvis kan opplyses at i løpet av kort tid vil Stor Sire utnevnt brødre og søstre til henholdsvis DSS for samtlige distrikter samt andre Storembetsmenn og nevnder. Meddelelse om dette vil skje både via eget sirkulære til logene samt i neste Odd Fellow blad.

Jeg håper med dette å ha gitt brødrene et visst inntrykk av hva som foregår på et Storlogemøte, men det selvfølgelig ikke mulig å

ta med alt som behandles. Jeg forutsetter imidlertid at vår egen Storrepresentant vil komme tilbake med et fyldig referat i løpet høstterminen. Er det imidlertid ting jeg har nevnt foran som brødrene

ønsker ytterligere utdypet så er det bare å kontakte meg.

Arnfin Evjen

Regnskogen i Danmark

Under vårt opphold hos våre venner i Loge Thomas Wildey i Fredericia fikk vi oppleve mye spennende. Vi bodde i Hedensted noen km. nordøst for Vejle. Fredag kveld hadde vi en hyggelig kveld sammen med vertskap og Br. Simen med sin Hege.

Lørdag tok vertskapene oss med til Randers Regnskov som var ca. en times kjøring med bil. Her fikk vi oppleve regnskogene fra tre kontinenter nemlig Søramerika, Afrika og Asia. Det var et fantastisk anlegg med planter og dyr fra de forskjellige områdene. Når vi ruslet rundt i 28 grader og 100% fuktighet, tenkte jeg at dette måtte da være noe for Oslo i

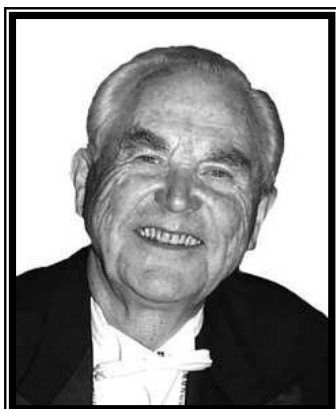

botaniskhage. Det er jo planer om drivhus på Tøyen, men det ser ut til at disse ligger på is. I Randers tror jeg til og med at anlegget går med overskudd.

Vårt besøk ble avsluttet med en lett lunsj i anleggets kafeteria. Jeg anbefaler alle som er i dette området å avlegge disse drivhusene et besøk.

SAS

Om stemorsblomster og bonden Pavo.

Sluppet opp, i et hvert fall midlertidig, for gode historier om hendelser som i noen grad har krydret min ellers så A-4 formede hverdag, må jeg denne gang ty til ”eksterne kilder”, nærmere bestemt presentasjon av et dikt av Finlands nasjonalskald Johan Ludvig Runeberg.

Diktet heter ”Bonden Pavo”, og er både dramatisk og rørende.

Imidlertid kan jeg ikke dy meg for som innledning, å gi til beste, en beretning om en liten ”hverdagstragedie ” som nylig fant sted hjemme hos oss på Jongskollen. En hendelse som i hvert fall på visse punkter hadde noe til felles med bonden Pavos kamp.

Men for all del, for bonden Pavo gjaldt kampen liv eller død, den handlet om hans og hans families være eller ikke være.

I vårt tilfelle var det kun snakk om noen sølle blomsters eksistens.

Det hele startet ved frokosten en dag i midten av april. Min kone rakte meg et av disse farge-sprakende ekstrabilag som kommer vedlagt Aftenposten og sa: ”Se her; ”Plantasjen” averterer med stemorsblomster 10 stk. for 39,50. Ville ikke noen slike pynte opp ved inngangstrappen?”

Jeg syntes det var et utmerket forslag, tok bilen ned til ”Plantasjens” utsalg som er like ved, og kjøpte 40 planter.

Og en time og en mør rygg senere kunne jeg med stolthet betrakte det særdeles vellykkede resultat.

Så var tiden inne for dagens innkjøpsrunde av matvarer i Sandvika, og gjennom bilvinduet kastet jeg med stor tilfredshet et ”siste blikk” på nyplantingen.

At dette ”siste blikk” også i egentlig forstand skulle bli det siste, erfarte jeg ved vår tilbakekomst vel en time senere.

Blomsterbedet var da fullstendig rasert. Alt var bare et eneste rot. Jeg trodde først det var naboens hund som hadde gått amok, men fant fort ut at her var det nok rådyr som hadde vært på ferde, for hver eneste stemorsblomst var spist opp. Bare noen ynkelige, avgnagde ”stubber” sto igjen, og mange

planter var også regelrett rykket opp med rot.

Det tok meg en drøy time å få ryddet litt opp i kaoset, få satt de opprykkede plantene tilbake på plass, og pusse litt her og litt der på de stakkas forpjuskete restene. Og for å si det som det er: Bedet var ikke lenger noe staselig syn, og stemningen var deretter.

For å muntre opp både min kone og meg selv, sa jeg kjekt: "Jeg drar ned til "Plantasjen" igjen og kjøper nye blomster", lot handling følge på ord, og snart sto 30 stk. stemorsblomster pent plassert i 2 store ystegryter av svartjern.

"Der står de trygt" sa jeg.

"Rådyrene kommer nok ikke den lange veien fra Tanumskogen bare for å spise noen få stemorsblomster".

Men der tok jeg skammelig feil, neste morgen var samtlige blomster i ystegrytene havnet i magen på de forslukne rådyrene. Og at de denne gangen hadde vist bedre bordskikk, og ikke rotet til så brutalt som ved første besøk, gjorde meg i grunnen ikke særlig mildere stemt.

Det viste seg da også at rådyrene slett ikke holdt til i Tanumskogen, men hadde sitt revir i den lille skogteigen rett nedenfor huset vårt.

"Ja, og hva vil du gjøre nå da?" sa min kone.

"Jeg vil gjøre som bonden Pavo", sa jeg, "Boenden Pavo i Runebergs dikt. Han som ikke lot seg slå ned av en ubarmhjertig, nådeløs natur, men etter 2 års kamp mot uår ufortrødent sådde for tredje gang, og så til slutt berget livet for seg og sine."

Med disse ord skred jeg til verket, ryddet opp og monterte noen "installasjoner" (ala Petter Smart) som jeg trodde ville hindre rådyrene å meske seg med mine blomster nok en gang. Om det skulle komme noen blomster da.

Og nye, flotte blomster sprang merkelig nok frem på de tilsynelatende "oppspiste" plantene. Det tok ca. 14 dager før alle 70 igjen sto i fullt flor, og rådyrene hadde øyensynlig fulgt utviklingen nøye, for de slo til igjen akkurat da blomstringen var på sitt høyeste.

Mine stakkars "Petter Smart" innretninger var selvfølgelig til ingen nytte. For tredje gang ble alt rasert, og dermed ga jeg opp å være bonden Pavo.

Jeg flyttet det som var igjen av avgnagde, men fortsatt muligens levedyktige planter til et sikrere sted på terrassen foran huset, og i stedet for stemorsblomster plantet jeg så spanske margeritter ved trappen. Disse blomstene er bitre

både hva lukt og smak angår, og det sies at dyr skyr dem.

Prøven på at dette stemmer fikk jeg forleden morgen da jeg oppdaget friske spor etter rådyr blant margerittene, men ikke et kronblad var rørt.

Og nettopp ordet ”rørt” lar jeg være overgangssikkordet til den endelige presentasjonen av Runebergs dikt.

For jeg blir rørt, får frysninger på ryggen og stor klump i halsen når jeg hører opplest, eller selv leser dette vakre diktet, og særlig sluttsatsene der Pavo formaner sin hustru om at hun i gledesrusen over egen lykke ikke må glemme naboens ulykke.

Oddvar Follestad

Bonden Pavo

Högt bland Saarijärvis moar bodde
bonden Pavo på ett frostigt hemman.
skötande dess jord med trägna armar;
men af Herren väntade han växten.
Och han bodde der med barn och maka.
åt i svett sitt knappa bröd med dessa.
gräfde diken, plöjde opp och sådde.
Våren kom, och drifvan smalt af tegen,
och med den flöt hälften bort af brodden;
sommarn kom och fram bröt hagelskuren.
och af den slogs hälften ned av axen;
hösten kom och kölden tog hvad öfrigt.
Pavos Maka slet sitt hår och sade:
Pavo, Pavo. olycksfödde gubbe!
Tagom stafven; Gud har oss förskjutit;
svårt at tigga, men att svälta. värre.
Pavo tog sin hustrus hand och sade:
Herren pröfvar blott, han ej förskjuter.
Blanda du, till hälften, bark i brödet.
jag skall gräfva dubbelt flera diken.
men af Herren vill jag vänta växten.
Hustrun lade hälften bark i brödet,
gubben gräfde dubbelt flera diken
sålde fåren, köpte råg och sådde.

Våren kom, och drifvan smalt af tegen
 men med den flöt intet bort af brodden;
 sommarn kom, och fram bröt hagelskuren.
 men af den slogs hälften ned af axen;
 hösten kom, och kölden tog hvad öfrigt.
 Pavos maka slog sitt bröst och sade:
 Pavo, Pavo. olycksfödde gubbe!
 Låt oss dö, ty Gud har oss förskjutit;
 svår ar döden, men att lefva, värre.
 Pavo tog sin hustrus hand och sade:
 Herren pröfvar blott, han ej förskjuter.
 Blanda du, till dubbelt, bark i brödet,
 jag vill gräfva dubbelt större diken.
 men af Herren vill jag vänta växten.
 Hustrun lade dubbelt bark i brödet,
 gubben gräfde dubbelt större diken,
 sålde korna, köpte råg och sådde.
 Våren kom, och drifvan smalt af tegen.
 Men med den flöt intet bort af brodden;
 sommarn kom, och fram bröt hagelskuren.
 men af den slogs intet ned af axen:
 hösten kom, och kölden, långt från åkern,
 lät den stå i guld, och vänta skördarn.
 Då föll Pavo på sitt knä, och sade:
 Herren pröfvar blott, han ej förskjuter.
 Och hans maka föll på knä och sade:
 Herren pröfvar blott, han ej förskjuter.
 Men med glädje sade hon till gubben:
 Pavo, Pavo, tag med fröjd till skäran:
 nu är tid att lefva glada dagar.
 nu är tid att kasta barken unnan,
 och att baka bröd af råg allena.
 Pavo tog sin hustrus hand, och sade:
 Qvinna, qvinna, den blott tål att pröfvas,
 som en nödställd nästa ej förskjuter:
 blanda du, till hälften, bark i brödet
 ty förfrusen står vår grannes åker.

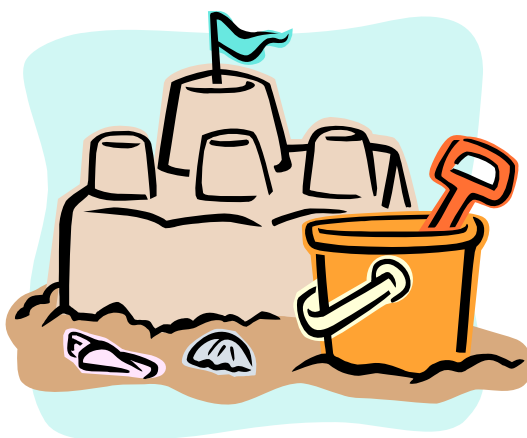
Noen gullkorn

I mange tilfeller aner vi ikke lenger hva den opprinnelige betydninger er, men det spiller ingen rolle så lenge vi vet *når* vi skal bruke dem.

”Å notere seg bak øret” er ikke særlig praktisk spør du oss, men uttrykket kommer i allfall av at man for lenge siden trodde hukommelsen satt bak ørene. Og noen steder mente man formen på hjerneskallen bak ørene var et tegn på hvor smart man var.

”Ugler i mosen” er et tilsynelatende ubegripelig uttrykk som rett og slett stammer fra en misforståelse. Det kommer av det danske uttrykket ”ulver i myra”, som betyr at noen ligger på lur. Myr heter mose på dansk, og så har en eller annen misforstått og forvansket det til ”ugler i mosen”, som unektelig høres litt morsommere ut.

”God dag mann økseskaft” stammer fra folkeeventyret med samme navn, som handler om en mann som er så tunghørt at han forbereder svarene på forhånd, fordi han tror han vet hva han blir spurt om. Dermed svarer han i hytt og vær.

Program for høsten 2005

NR. 22 THOMAS WILDEY

TIRSDAG

13/09/05 19:00	D	EI	(Galla)
20/09/05 19:00	A	50	1. N Nemder (Galla)
		Ve.Ju.	
27/09/05 19:00	B	Arbm.	2. N + V Nemder, Halvårsregnskap
11/10/05 19:00	C	→ Arb.	Skalldyraften
18/10/05 19:00	D	Sosial- aften	Foredrag
25/10/05 19:00	A	≡+ Arb.	(Galla)
01/11/05 19:00	B	Klba.	

SØNDAG

13/11/05 13:00	A	M
----------------	---	---

TIRSDAG

15/11/05 19:00 C Informa-
sjonsmøte

22/11/05 19:00 D $\Rightarrow$ Arbm. EksOM aften Besøk fra
10 St. Hallvard

29/11/05 19:00 A 25 Ve.Ju. (Galla)

13/12/05 19:00 B $\rightarrow$ Arbm.

20/12/05 19:00 C Arbm. Juleavslutning

ONSDAG

28/12/05 17:00 A Juletrefest

TIRSDAG

10/01/06 19:00 D Arbm.

LØRDAG

14/01/06 18:00 A Nyttårsball (Galla)

Thomas Wildey
Ordenens første organisator og leder
1782 - 1861

«What Can I Do For You»